

Kuş Kalbi

— Nezahat KAYA · 07 Mart 2017

Kuş Kalbi

Dağların esrarına mühürlenene kuş kalbi
Sana yol veremeyen doruklar çeker hicran
İçindeki avaza düşer cemrenin celbi
Lisan-ı sükut ile martı beklerken nisan
Gözlerine oturmuş sızidan ağâh insan
Umutla mayalanan gelinciğin hicabı
İlişikken gam yeme dumanlı başın ile
Gam yeme; can sökölür birikmiş yaşın ile

Sebepsiz hiç bir iklim uğramaz hikâyeye
Uçar turnalar yakın, ayazda iz bırakır
Bazen hoş bazen sarhoş aranılan gayeye
Benliğinde kimbilir farklı bir giz bırakır
Üç cümlelik ömürü belki aciz bırakır
Yastığa çokça hayal, duygular sermayeye
Konuldukça sineye ninniyle uyutulur
Ağaran sabahlarda geçen gün unutulur

Abluka bitmez elbet zimmetli vakitlere
İlerleyen zamanda içinden neler sızır
Aynı göğün altında bağlıdır akitlere
Hayra yorulan kapı açılır azar azar
Üslûbu beyan olan renkler sergiler pazar
Sözü hak, özü güzel yığılmış geçitlere
Seni senden de iyi tanıyan bilen Cebbâr
Kadim korkularından ve her şeyden haberdar

Şu gönül merdiveni ayaktan daha yorgun
Kalabalıklar تنها, hüznü sarmış gariplik
Sis çökmüş ovalarda çile yuvası vurgun
Zelzele gökkubbede yağmura okur replik
Yazacak arzuhâli serde varsa kâtiplik
Deniz üstünde köpük, sabır; seyrinde durgun

Lâkin kabarmış yürek hülyasını deyişte
Yaşamın kıyısına tutunmak nasip işte...

Gün kadına dönence
Sevgiden saygı önce...

Nezahat YILDIZ KAYA